(114) " ऊर्णुञ् आच्छादने " (II-अदादिः-1039. सक. सेट्. उभ.)

[1]ऊर्णाविकः-विका, ऊर्णाविकः-विका, [2]ऊर्णुनविषकः-ऊर्णुनुविषकः-ऊर्णुनूषकः-षिका, [3]ऊर्णोनूयकः-यिका ;

[4]ऊर्णविता-ऊर्णुविता-त्री[A], ऊर्णावयिता-त्री, ऊर्णुनविषिता-ऊर्णुनुविषिता-ऊर्णुनूषिता-त्री, ऊर्णोनूयिता-त्री ;

[5]ऊर्णुवन्-ऊर्णुवती, ऊर्णावयन्-न्ती, ऊर्णुनविषन्-ऊर्णुनुविषन्-ऊर्णुनूषन्-न्ती ;

[B]ऊर्णुवानः, ऊर्णावयमानः, ऊर्णुनविषमाणः-ऊर्णुनुविषमाणः-ऊर्णुनूषमाणः, ऊर्णोनूयमानः ;

ऊर्णविष्यमाणः-ऊर्णुविष्यमाणः, ऊर्णावयिष्यमाणः, ऊर्णुनविषिष्यमाणः-ऊर्णुनुविषिष्यमाणः-ऊर्णुनूषिष्यमाणः, ऊर्णोनूयिष्यमाणः ;

[6]ऊर्णुत्-ऊर्णुतौ-ऊर्णुतः ;

---

1. 'अचो ञ्णिति' (7-2-115) इति वृद्धौ, आवादेशः। एवं णिच्यपि सर्वत्र बोध्यम्।

2. 'सनीवन्तर्धभ्रस्जदम्भुश्रिस्वृयूर्णुभरज्ञपिसनाम्' (7-2-49) इति सन इड्विकल्पः। इट्पक्षे 'विभाषोर्णोः' (1-2-3) इति इडादेः प्रत्ययस्य ङित्त्वं वैकल्पिकम्। ङित्त्वाभावपक्षे गुणावादेशयोः '**ऊर्णुनविषकः**' इति रूपम्। ङित्त्वपक्षे उवङि '**ऊर्णुनुविषकः**' इति रूपम्। इडभावपक्षे 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वे च '**ऊर्णुनूषकः**' इति रूपम्। एवं सर्वत्र सन्नन्ते रूपत्रयस्योपपत्तिः।

3. 'सूचिसूत्रिमूत्र्यट्यर्त्यशूर्णोतिभ्यः—' (वा. 3-1-22) इति यङ्। 'सन्यङोः' (6-1-9) इति द्वितीयस्यैकाचः द्वित्वे 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इत्यभ्यासस्य गुणे 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घे च रूपम्। एवं यङन्ते सर्वत्र बोध्यम्।

4. 'विभाषोर्णोः' (1-2-3) इति इडादिप्रत्ययस्य वैकल्पिकङिद्भावात् रूपद्वयम्। एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम्।

5. 'सार्वधातुकमपित्' (1-2-4) इति शतुर्ङिद्भावात् गुणाभावे, उवङि रूपम्। एवं '**ऊर्णुवान**' इत्यत्रापि ज्ञेयम्।

6. क्विपि 'ह्रस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुक्। एवं ल्यप्यपि।

A. '**प्रोर्णुवित्रीं** दिवस्तत्र पुरीं द्रक्ष्यथ काञ्चनीम्॥' भ. का. 7-93.

B. '**दृष्ट्वोर्णुवानान्** ककुभो बलौघान् वितत्य शार्ङ्गं कवचं पिनह्य। तस्थौ सिसङ्ग्रामयिषुः शितेषुः सौमित्रिरक्षिभ्रुवमुज्जिहानः॥' भ. का. 3-47.